

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Oleg Sternioală și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Babii Veaceslav, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Babii Veaceslav împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Bursacovschi Mihail cu privire la repunerea în termen, contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Drochia din 08 aprilie 2015 și s-a emis o hotărîre nouă de respingere a acțiunii ca tardivă

c o n s t a ț ă

La 04 decembrie 2014 Babii Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Bursacovschi Mihail cu privire la repunerea în termen, contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2-6).

În motivarea acțiunii Babii Veaceslav a indicat că la 12 august 2014 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia, prin care a constatat încălcarea art. 4 alin. (1) lit. a) și b), art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (1) Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, la efectuarea de către Babii Veaceslav a operațiunilor de colectare și dezvăluire prin transmitere a datelor cu caracter personal care-l vizează pe Mihail Bursacovschi și constatarea faptului imposibilității acumulării probatoriului care ar demonstra indubitabil sursa și modul de obținere de către Babii Veaceslav a copiei procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu i-a adus la cunoștință decizia din 12 august 2014 și a aflat despre aceasta la 30 octombrie 2014 în ședință de judecată la Judecătoria Drochia, în cadrul examinării pricinii civile la cererea de chemare în judecată depusă de Bursacovschi Mihail împotriva lui.

Consideră ilegală decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal din 12 august 2014.

Prin actul nominalizat i s-a imputat încălcarea art. 4 alin. (1) lit. a) și b), art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (1) Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, la efectuarea de către el a operațiunilor de colectare și dezvăluire prin transmitere a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011 ce consemnează date cu caracter personal ale lui Mihail Bursacovschi.

Invocă că nu putea fi constatat faptul încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, deoarece nu a avut împuterniciri de a prelucra date cu caracter personal care se conțineau în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011, nu a avut calitate de operator sau de persoană împuternicită de către operator.

A mai indicat că domeniul de acțiune a Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 se extinde asupra: a) prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cadrul activităților desfășurate de operatori aflați pe teritoriul Republicii Moldova.

Cazul contravențional în cadrul căruia s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011 a fost examinat de Direcția teritorială Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a constatat că Procuratura Anticorupție i-a expediat cu titlu de informare ordonanța Procurorului din 22 iunie 2011 și nu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011.

Acces la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011 aveau doar organele de drept care s-au ocupat cu examinarea cazului contravențional-Procuratura Anticorupție și Centrul Național Anticorupție, însă Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a constatat încălcarea Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 de către aceste organe care sunt operatori nemijlocit.

Indică că eronat i s-a invocat inclusiv încălcarea art. 8 alin. (1) Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 care prevede prelucrarea datelor cu caracter penal referitor la condamnări penale, măsuri procesuale de constrângere sau sancțiuni contravenționale care poate fi efectuată numai de către sau sub controlul autorităților publice, în limitele competențelor acordate și în condițiile stabilite prin legile ce reglementează aceste domenii.

Menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011 nu conține date cu caracter personal referitor la condamnări penale, măsuri procesuale de constrângere sau sancțiuni contravenționale.

Dispozitivul procesului-verbal contravențional prevede remiterea cazului pentru examinare conform competenței la Procuratura Anticorupție, care ulterior a încetat procesul contravențional.

Astfel, Mihail Bursacovschi nu a fost condamnat, nu i-a fost aplicată sancțiune contravențională și art. 8 alin. (1) Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 în cazul dat este aplicat eronat.

Concluzia expusă în decizia contestată nu se bazează pe probe directe și veridice, dar pe presupuneri și afirmații care urmau a fi puse la îndoială ținând cont că vin de la persoana care este interesată în rezultatul controlului.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a constatat că la 11 aprilie 2014 el a înmînat asistentei medicale Svetlana Ceban “niște foi de la Centrul Național Anticorupție pentru a le transmite medicului igienist Mihail Bursacovschi”.

La 11 aprilie 2014 în biroul șefului Secției supraveghere și în prezența cetățeanului Trofim Brinișter asistenta medicală Svetlana Ceban a transmis lui Mihail Bursacovschi “niște copii ale unor documente de la Centrul Național Anticorupție” în care era vizat ultimul.

Svetlana Ceban și Trofim Brinișter nu au indicat care anume documente au fost transmise, respectiv nu au făcut cunoștință cu acestea și nu știau conținutul lor.

Concluzia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal că printre “niște copii ale unor documente” se conținea și procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011 se bazează exclusiv pe declarațiile lui Mihail Bursacovschi cu care se află în proces de judecată.

În cadrul controlului nu s-a demonstrat că lui i-a fost transmisă copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 139/2011 din 30 mai 2011.

A mai indicat că în decizia contestată este indicat temeiul emiterii art. 27 alin. (3) Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, care însă nu acordă Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal dreptul de a emite decizii, prin care să se constate doar încălcarea prevederilor Legii.

Consideră eronată și concluzia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal că în acțiunile sale sunt prezente elemente constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute de art. 74/1 alin. (3) și (4) Cod contravențional, or, în cazul în care ar fi existat agentul constatatator era obligat să întocmească proces-verbal de contravenție.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal fiind împuternicit prin Lege să constate contravenții și să întocmească procese-verbale conform Codului contravențional a invocat că nu a intervenit din motivul expirării termenului de atragere la răspundere contravențională.

Nefiind obligatoriu prin Lege, la 14 noiembrie 2014 a expediat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cerere prealabilă solicitând anularea deciziei din 12 august 2014 privind finalizarea controlului și eliberarea actelor care au stat la baza adoptării deciziei.

La 01 decembrie 2014 a primit răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care s-a respins cererea prealabilă și informat că poate contesta actul în instanță de judecată.

Actele solicitate ce au stat la baza adoptării deciziei nu i s-au prezentat.

Cere Babii Veaceslav repunerea în termen, anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal din 12 august 2014 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin procura din 07 noiembrie 2014 Lungu Nicolae a fost împuternicit de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să-i reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de a semna și depune referință, de a ataca hotărârea judecătorească, etc (f.d. 59).

La 20 februarie 2015 reprezentantul Lungu Nicolae a depus în interesele Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal referință la cererea de chemare în judecată depusă de Babii Veaceslav solicitând respingerea cererii de repunere în termen și respingerea acțiunii ca tardivă (f.d. 44-47).

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 08 aprilie 2015 s-a admis cererea lui Babii Veaceslav.

S-a repus Babii Veaceslav în termen de adresare cu cerere de chemare în judecată.

S-a recunoscut ilegală decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal din 12 august 2014 (f.d. 89, 93-98).

La 17 aprilie 2015 reprezentantul Lungu Nicolae a depus în interesele Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal apel nemotivat, iar

la 10 iunie 2015 apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia din 08 aprilie 2015 (101-102, 109-113, 116-120).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 24 septembrie 2015 a admis apelul declarat de reprezentantul Lungu Nicolae în interesele Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a casat hotărârea Judecătoriei Drochia din 08 aprilie 2015 și a emis o hotărâre nouă, prin care a respins cererea lui Babii Veaceslav de repunere în termen și a respins cererea de chemare în judecată ca tardivă (f.d. 138-144).

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că Babii Veaceslav aflînd despre decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal din 12 august 2014 la 30 octombrie 2014 urma să se adreseze în instanța de contencios administrativ pînă la 01 decembrie 2014, dar s-a adresat la 04 decembrie 2014, adică cu omiterea termenului de prescripție.

Or, art. 27 alin. (5) Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 prevede expres că operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta decizia Centrului în instanța de contencios administrativ.

Omiterea termenului de adresare în instanța de judecată din motivul adresării cu cerere prealabilă nu constituie temei de repunere, iar Babii Veaceslav nu a invocat alte temeiuri sau circumstanțe ce ar constitui motiv de repunere în termen.

La 28 octombrie 2015 Babii Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2015, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 150-153).

În motivarea recursului Babii Veaceslav a invocat că decizia instanței de apel este ilegală, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Consideră că dreptul de a contesta decizia direct în instanța de judecată nu exclude posibilitatea adresării cu cerere prealabilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 06 ianuarie 2016 Bursacovschi Mihail a depus referință la recursul declarat de Babii Veaceslav solicitînd respingerea acestuia cu menținerea deciziei instanței de apel.

La 14 ianuarie 2016 reprezentantul Lungu Nicolae a depus în interesele Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal referință la recursul declarat de Babii Veaceslav solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificînd încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Babii Veaceslav în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referințelor depuse, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Babii Veaceslav în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici-o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Babii Veaceslav în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Babii Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Oleg Sternioală

Sveatoslav Moldovan